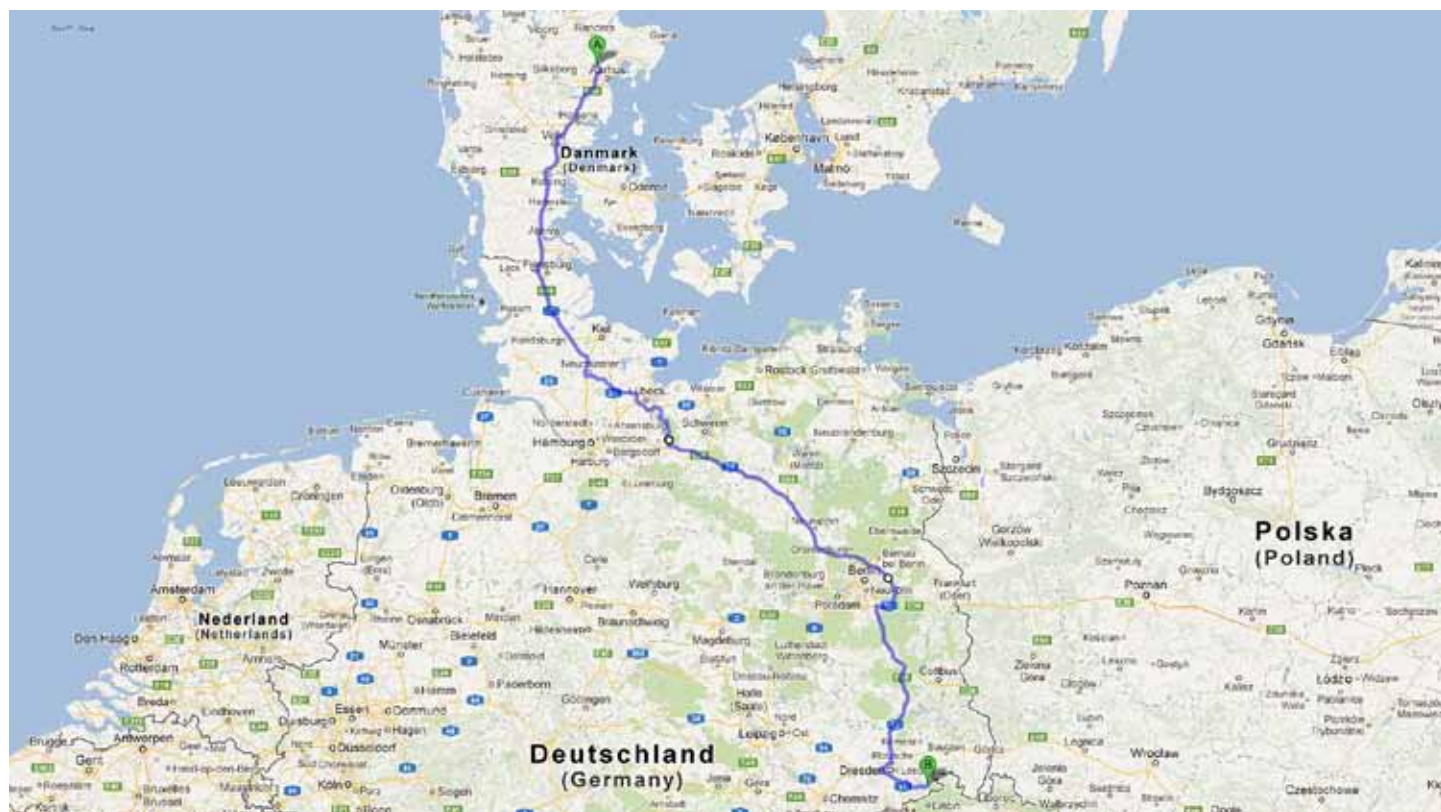

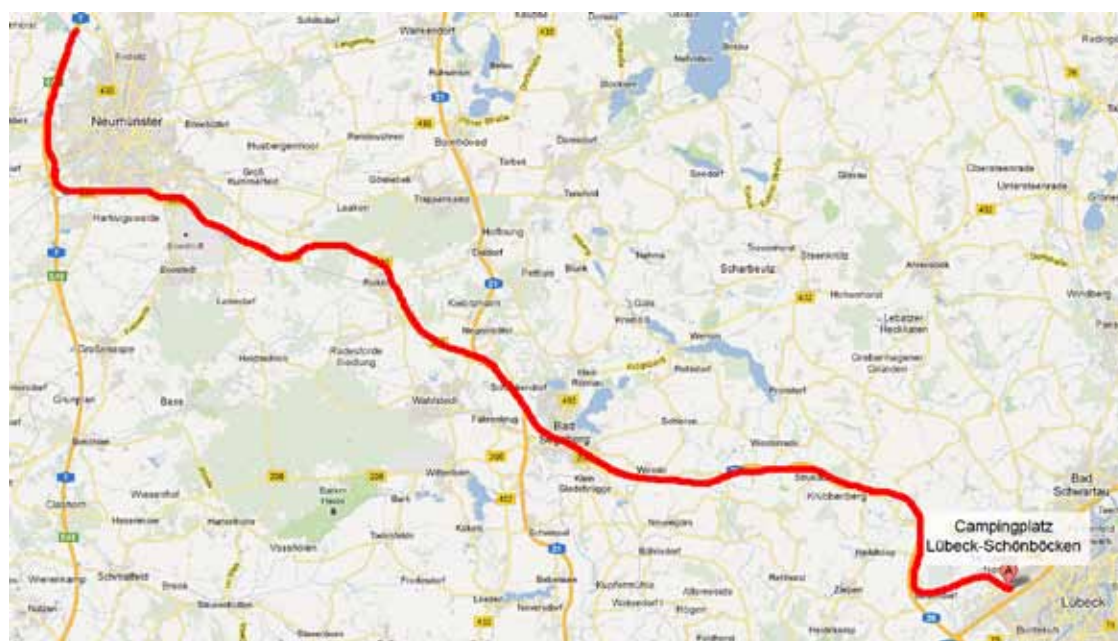
På sommerferie med CombiCampen til

Sächsische Schweiz

fra 6. august 2012 til 16. august 2012

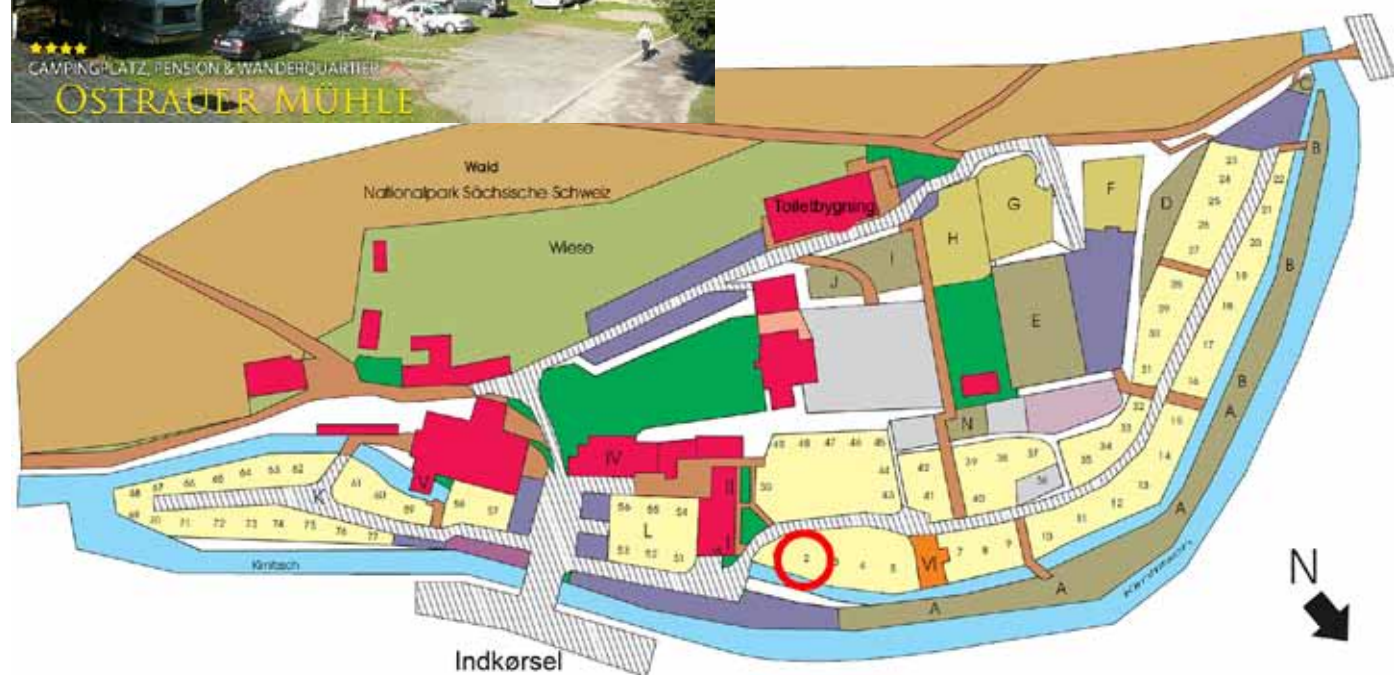
Vi startede mandag den 6. august lige over middag fra Hinnerup og med det obligatoriske besøg hos Otto Duborg kørte vi sydpå. Vi drejede fra motorvej A7 ved Neumünster med kurs mod Lübeck, hvor vi, omkring kl. 19.00, holdt ind på Campingplatz Lübeck-Schönböcken. Vi havde lidt regnvejr med torden om natten, men det var stort set klaret op, da vi kørte videre mod målet: Sächsische Schweiz, sydøst for Dresden.

Fra Lübeck kørte vi en lille omvej på nogle små veje for at se, hvordan det står til i det tidligere Østtyskland. Igennem flere af landsbyerne var der stadig brolagte gader og enkelte af husene havde stadig "DDR farve", men ellers havde de da fået facaden frisket noget op. Der står stadig mange tomme fabriksbygninger rundt omkring, men der var også flotte villaer i "vestlig stil". Vi så ingen Trabier (Østtysk bil) eller folk med hestevogn.

Efter denne lille rundtur i det gamle DDR fandt vi igen motorvejene, som til gengæld er fine og brede. De fleste er med tre spor, så så kan det blive til noget. Lastbiler i højre spor, vi i midtersporet og hurtigløberne i det venstre spor.

Vi kørte øst om Berlin og vest om Dresden og landede på Campingplatz "Ostrauer Mühle" oppe i Kirnitzshtal lidt udenfor Bad Schandau.

Vi fik plads nr. 2 på den nedre del af campingpladsen. Der var lidt langt og mange trapper op til toiletbygningen, men så gav det da lidt motion at bruge disse faciliteter.

Vores plads set oppe fra skovbrynet.

Lidt tættere på og med kik op til toiletbygningen. Det er den øverste bygning i skovbrynet.

Det var luksus camping denne gang. Vi havde 220 v til rådighed, så vi brugte både køleboks, kogekedel, varmeblæser og alm. 220 volts lys. Varmeblæseren var god at have igang om aftenen, da det blev ret koldt efter at solen var gået ned bag træerne. Vi var en enkelt nat nede på 9 grader om natten. Køleboksen kan også bruges med 12 volt, så den var i brug under kørslen ned til campingpladsen.

Vi havde sporvogne i baghaven. De kørte i pendulfart fra Bad Schandau og op til Lichtenhainer Wasserfall. De kørte imellem kl. 10.00 og 19.00, så der var ingen støjproblemer fra den kant.

Området Sächsische Schweiz er en nationalpark med mange gå- og cykelcross ruter. Alle stierne er godt afmærkede med skilte som ovenstående og mærker på træer og stene.

Vi gik den første tur op til et klippeparti, som hedder Schrammsteine. I det område er der store sandstensklipper, som bliver flittigt brugt af klatrere og på nogle andre klipper var der lavet broer og trapper, så almindelige vandrere også kan komme op i højden.

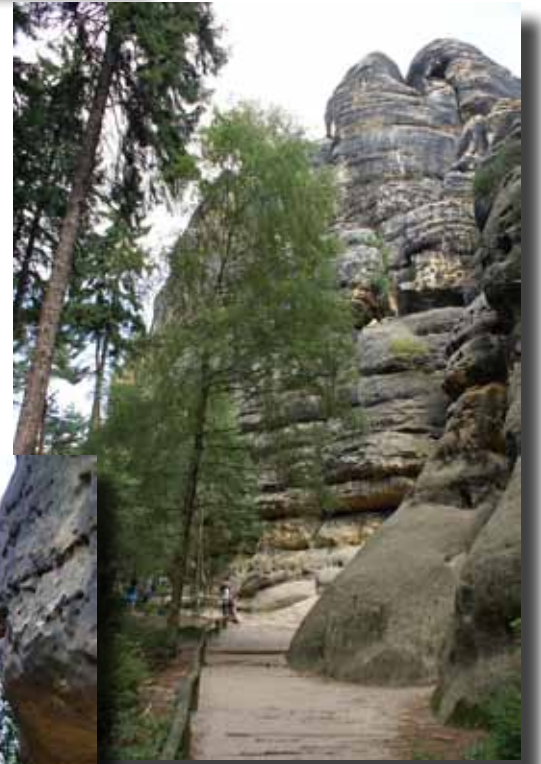
Turen var på ca. 6½ time, da vi gik en lille omvej for at se det hele, så det var nogle trætte ben, der sidst på eftermiddagen endte ved vores liggestole ved Combien.

Her er nogle af de gode klatrerklipper.

Her ses et par billeder af de trapper, som os, der ikke klatrer med reb, skulle op ad.

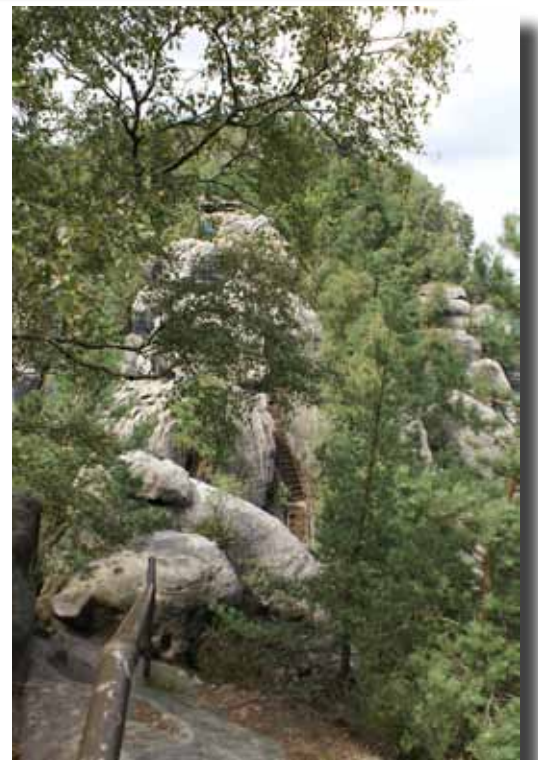
Og her er så belønningen for slidet op af de mange trapper.
Et flot wue ud over landskabet med floden Elben nede i dalen

Vi skulle ned af nogle andre trapper og stiger end dem vi var kommet op ad. De var nemlig så smalle, at der var ensretning på dem.

Her er et hvilested med udsigt.

I august måned 2002 regnede det meget kraftigt i området, hvilket resulterede i, at Elben gik over sine bredder, og den 16. august målte man den næsthøjeste vandstand, der er målt i nyere tid. På mange af husene var der en markering af hvor højt vandet var oppe. Her er vi i Bad Schandau. Inde i kirken stod vandet helt op til loftet, men også hos bageren og restauranten har der været temmelig vådt.

Der var en livlig trafik af turistbåde på Elben - både opstrøms mod Decin i Tjekkiet nedstrøms mod Königstein og Dresden.

På vor tur op til en sø kom vi forbi dette vandfald - Lichtenhainer Wassefall i byen Kirmitzsch, der hvor sporvognene kørte op til.

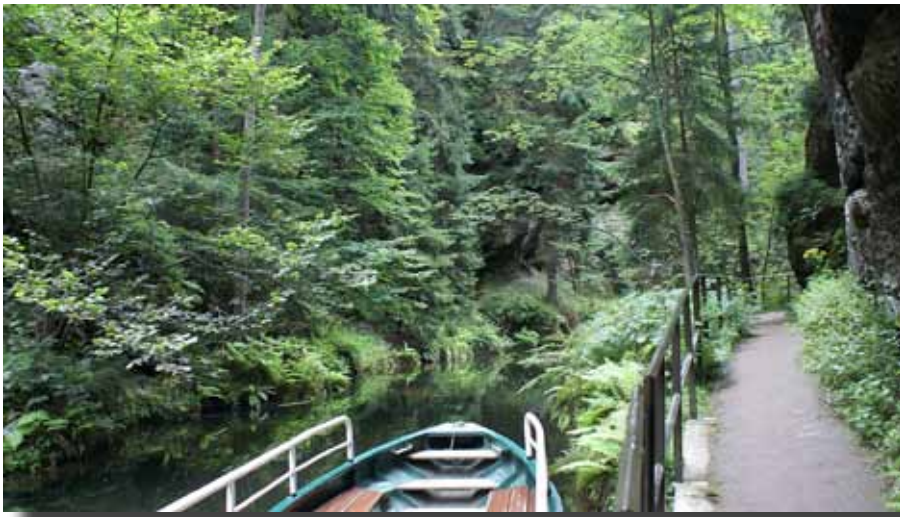

På vej ud at sejle på søen Obere Schleuse, en lang dæmnings sø inde midt i skoven.

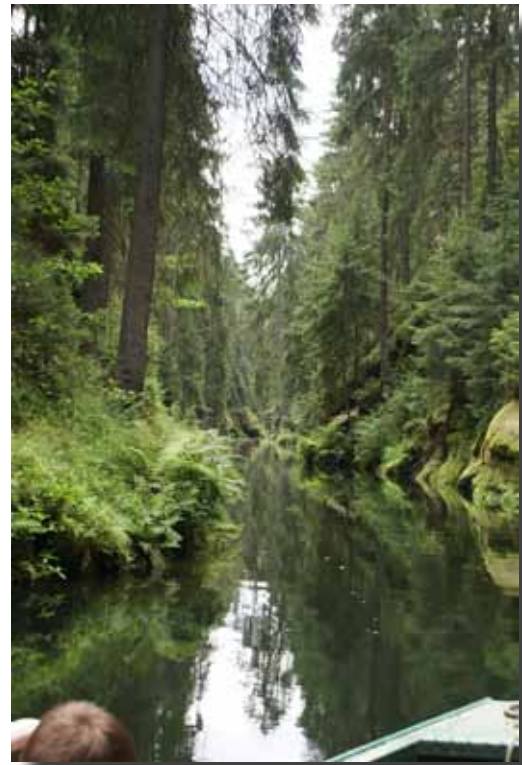

Ved første øjekast lignede det stierne ved Himmelbjerget, men de blev nu noget stejlere, længere fremme.

Vi sejlede i disse både, som blev roet af en ansat ved slusen.
Det gled stille og roligt - lige bortset fra alt det, som "padlemanden" ævlede løs om.

I skovens dybe stille ro.
vi gled lige så stille afsted (lige bort-
set fra vores guides forklaringer).
Bemærk de helt gule algevækster på
klippen på nederste billede.

Hjemturen foregik på de samme trapper - bare opad nu!

Et studie i Tysk kolonihavekultur

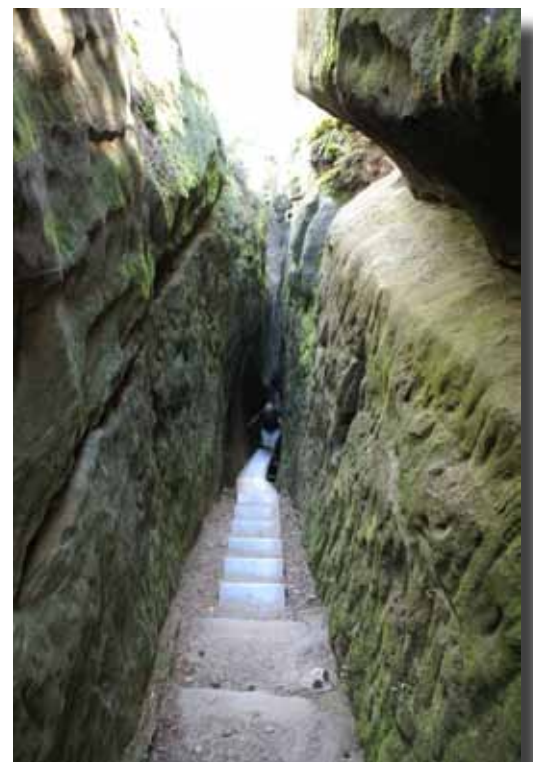

Så er vi på endnu en LANG tur opad mod klippeformationen "Kuhstall", en klippe med hul i og en flot udsigt på den anden side af hullet.

Ved nærmere studio af området viste det sig, at klippen også indeholdt en "himmelstige" - en smal jerntrappe inde i en klippespalte. Den skulle selvfølgelig forceres. vi måtte da se, hvad der gemte sig for oven af stigen.

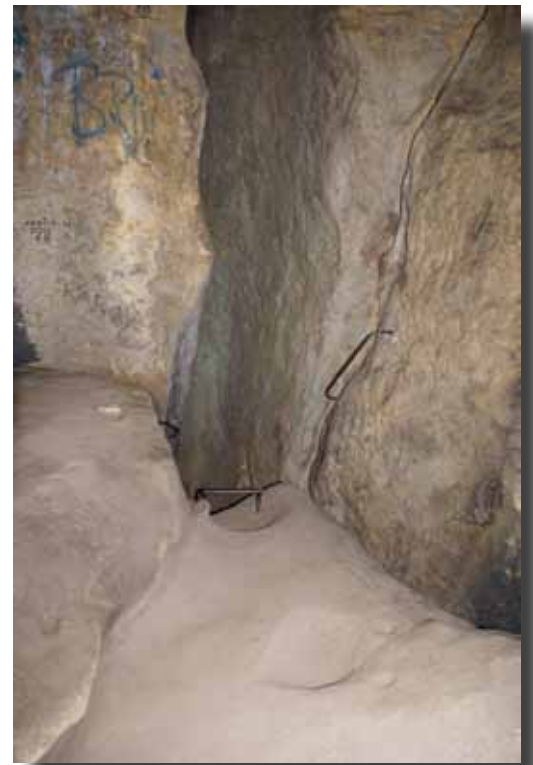
Den samme udsigt, bare noget højere oppefra:

Bemærk hullet her i klippen. Det kunne man komme ind i ved at kravle ind i en klippespalte for derefter at klatre op ad nogle jernbøjler, der var lavet som trin. Hullet var afskærmet af et stakit, så man ikke umiddelbart kunne skvatte ud i dybet.

Toppen af Kuhlstall indeholdt mange interessante ting. Huler, snævre stier og fine udsigter.
Vi sluttede af med en øl i restauranthaven inden vi begyndte den lange - og stejle gåtur ned til vores bil.

Vi kørte en tur langs Elben ind til den Tjekiske by Decin. Her besøgte vi slottet, som indtil midten af 1990erne havde huset russiske soldater. De havde ikke helt forståelse for de gamle værdier, men nu er slottet sat istand igen. vi var med på en rundvisning.

Hovedingangen til slottet og slagsboder, når der var marked. Der var en rosenhave i forbindelse med slottet og det var et yndet mål for brudepar, at blive fotograferet derinde. Vi så mindst 2 brudepar, der blev fotograferet derinde og det ene er sikkert blevet transporteret dertil i den bil, som ses på nederste billede.

På toppen af bjerget ses et hvidt slot. Det var en restaurant, som vi bestemte os for at ville besøge og spise vores frokost. GPS'en fandt fint vejen derop, men alt var desværre optaget indtil kl. 17.00 p.g.a. bryllup, så vi nøjedes med at nyde udsigten der oppe fra og så køre hjemad igen. Vi holdt ind ved en restauran på vejen og fik vores frokost mens vi nød udsigte ud over Elben.

En eftermiddag var vi i Bad Schandau Therme, et stort wellnesscenter med flere store svømmebassiner og saunaer. Her var bl.a. et stort cirkelrund varmvandsbassin med saltvand, dæmpet belysning, musik og filmkunst på en stor kuppet over vandet. Meningen var så, at man skulle flyde rundt med ørene i vandet og lytte til musikken. Det var helt specielt. Lyden i vandet var meget klarere end den oppe i rummet.

Næste udflugt gjalt klippegruppen Bastai. En klippe højt hævet over Elben.

Da det var sol og søndag, var der mange andre, der også havde fået den idé, men stedet kunne sagtens rumme os alle.

Ligesom alle andre steder her klippeformationerne navne, men at remse dem alle op, vil blive for vidtgående.

Også her var der klatrere, der kravlede rundt på klipperne.

Stedet havde i middelalderen været en borg og den store bro, der førte der over, eksisterer endnu. Hele vejen rundt om borgen, der hvor palisaderne havde været var der etableret gangbroer, så man kunne komme hele vejen rundt.

Efter besøget på Bastei klipperne gik vi en lille tur igennem skoven til nedgangen til Schweden-löcher, en lang nedstigning imellem klipperne. Stien i kløften går 160 meter ned og der er over 700 trappetrin samt nogle gangbroer til bunden.

"Fornøjelsen" består i at gå ned og op igen og så nyde alle de forskellige scenarier, der er undervejs.

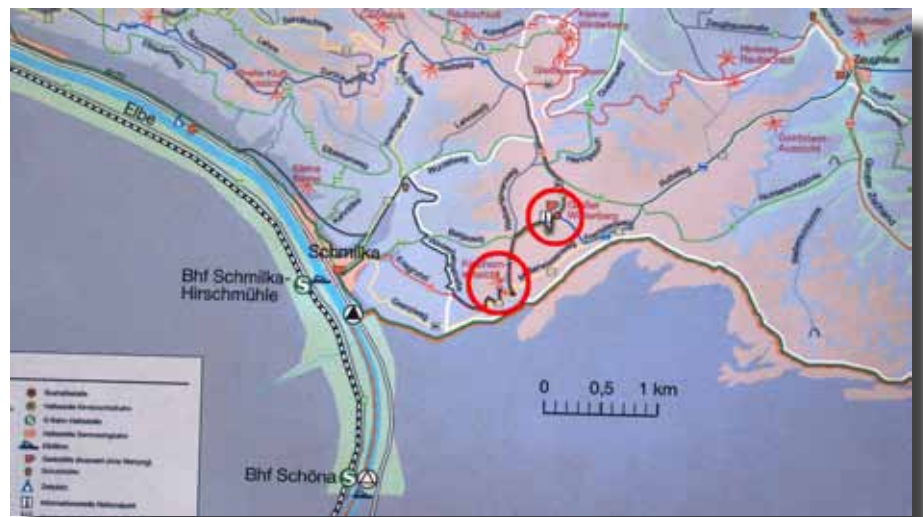
Vi slutter denne tur af med at se over på borgen Bastai.
Glemte jeg at fortælle at det tog en times tid at gå op og ned af
de mange trapper. Etapen opad var selvfølgelig den håreste. Den
forcerede vi med 25 trin ad gangen efterfulgt af en pause

Vi kørte ind til Pirna for at se lidt på en større by i dette område. Også her var de udsat for Elbens højvande i 2002. Vi så på kirken og bygningerne på torvet, fik vores frokost - og kørte hjem igen. Det var det storbys besøg!

Sidste gåtur gjaldt områdets højeste punkt Grosser Winterberg, som H.C. Andersen forøvrigt også har besøgt. Det er 556 meter højt og der er et udsigtstårn og en resaturant på toppen. Igen en forfærdentlig masse trapper op igennem skoven for at komme dertil.

Vi gik en anden vej ned og kom forbi dette udsigtspunkt ud over landskabet og Elben.
På billede nr. 2 kan man se Bad Schandau, den by vi er tættest på på campingpladsen

Udgangspunktet og slutpunktet for vores sidste vandring var grænsebyen Schmilka på grænsen imellem Tyskland og Tjekkiet.

Vel hjemme ved teltet blev støvlerne sat til tørring og de tilhørende fødder med ejermænd fik et velfortjent hvil i liggestolene.

vi startede omkring kl. 9.00 hjemad. Kørte den direkte rute - den GP's'en foreslog og rendte kun ind i små problemer omkring Elbtunnelen i Hamburg. Det tog ca. ½ time at komme igennem, men det er vist meget normalt. Efter endnu et besøg hos Otto var vi hjemme i Hinnerup omkring kl. 21.20. Turen var på 885 km.

